

PROP DE VOSALTRES

Els regals del dia de Reis

Amb la festa dels Reis Mags acaba el cicle de l'ambient popular i de carrer del Nadal. La celebració del naixement de Jesús i l'adoració d'uns personatges estrangers davant el pessebre, oferint uns regals al nadó que acaba de néixer, són el principi i el final d'un temps durant el qual els més petits centren les nostres mirades i atencions. Amb les escoles tancades, els infants passen el seu temps a casa i amb la família. En alguns moments surten al carrer amb els amics però fonamentalment són els pares, avis i la resta de parents els encarregats d'acompanyar-los i de distreure'ls.

Quan veig el rostre dels infants durant aquests dies, mirant els aparadors, participant de les festes o rebent els regals, recordo la meua pròpia infantesa i faig un ràpid recorregut mental de gratitud cap a totes les persones que em van acompanyar i van ser els responsables del meu desenvolupament personal en les etapes de la vida i en les seves diverses dimensions. Els pares i els familiars més propers, en primer lloc, però immediatament recordo i agraeixo als catequistes, a les religioses franciscanes en les primeres lletres, als mestres de les escoles, als monitors dels campaments d'estiu, als veïns i pares de la colla d'amics, als sacerdots de la parròquia, professors i formadors del Seminari... i a tantes persones que em van ajudar a entrar a l'edat adulta i a prendre les pròpies decisions per enfortir la perso-

nalitat i per servir als altres retornant-los part del què havia rebut. És la cadena humana del temps: rebem d'unes persones concretes i donem a persones distintes. És el gran misteri del regal.

Us suggereixo avui una petita reflexió sobre els infants. Els vostres i els de tots aquells que us trobeu al llarg de la vida o amb els quals pugueu influir amb les vostres paraules i accions. Tenim una gran responsabilitat sobre l'educació que aquesta societat els ofereix i garanteix. Se sol dir que un grup social és examinat pel tracte que dona als infants i a la gent gran que, en definitiva, són els més vulnerables i els qui més ajuda necessiten.

En primer lloc, cal reconèixer per part de tothom, començant per la família, la importància fonamental

d'aquesta primera etapa de la vida i d'una educació integral. Que els infants no se sentin plens tant pels objectes regalats com per l'atenció i l'estima, en tots els ordres, que els proporcionen. És preferible conservar i augmentar les mostres d'afecte que complaure els seus gustos amb joguines i altres coses, moltes vegades inservibles. Treballem per la permanència de les virtuts en els seus cors ajudant-los a descobrir els valors que conformen un món més just i fratern.

En segon lloc, agrair a tantes persones que col·laboren amb l'educació infantil i juvenil. Moltes d'elles gasten la seva vida en aquesta noble tasca. S'esgoten en aquesta comesa rebent a canvi gratificacions simbòliques o compensacions minúscules. No obstant, és admirable la dedicació de tants professionals i voluntaris en l'educació.

En tercer lloc, constatar els punts negres en l'àmbit educatiu i que últimament apareixen amb molta publicitat en els mitjans de comunicació, provocant danys a infants i a adults. Hem de lluitar obligatòriament per evitar assetjaments, desaires, injustícies, discriminacions i tota classe de maldats. Cal que contribuïm a crear felicitat al nostre voltant i respecte per la dignitat de tots; és una conseqüència clara de la nostra condició de seguidors del Senyor Jesús.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Comunitat de Sant'Egidio aposta pels corredors humanitaris per als refugiats

Unes 70 persones van assistir, el passat 1 de desembre, a la conferència-col·loqui «Corredors humanitaris, esperança per a una Europa acollidora» a càrrec de la Comunitat de Sant'Egidio, convidada per la Comissió Diocesana d'Acolliment al Refugiats (CoDiAR). En la trobada, celebrada a Lleida, es va exposar la iniciativa que està duent aquesta comunitat formada per laics, nascuda a Roma l'any 1968 i que es va implantar a Barcelona els anys 80.

El bisbe de Lleida, Salvador Jiménez, va obrir la sessió donant la benvinguda als ponents i subratllant la importància que el papa Francesc ha donat a la crisi dels refugiats des de l'inici del seu pontificat i de com els creients responem a aquest drama que truca les portes del nostre continent. En la conferència hi van intervenir Xavier Vidal, responsable del servei a persones estrangeres, i Joan Planas, responsable del servei a persones sense llar a Barcelona.

Els ponents van explicar les gestions que han fet possible els corredors humanitaris i com aquests es-

tan garantint, a dia d'avui, que alguns milers de refugiats es puguin traslladar, de manera segura i legal, des de les zones de conflicte d'Orient Mitjà i de la regió de la banya d'Àfrica. Concretament des dels camps del Líban, provinents de la guerra de Síria i, recentment, des d'Etiòpia. Pel moment, Itàlia, França i ara també Bèlgica són els tres països que s'hi han acollit. Així mateix, van explicar el posterior treball per a que aquestes persones s'integrin als països destinataris d'una manera progressiva. En la conferència, també es va explicar que la Comunitat de Sant'Egidio és una xarxa d'amistat i servei amb els més pobres: els ancians que estan sols, els estrangers, els vagabunds, els infants i adolescents de la ciutat de Barcelona i d'altres ciutats de Catalunya. Entre d'altres iniciatives, cada any organitzen el mateix dia de Nadal un dinar a la Basílica dels Sants Just i Pastor, al barri gòtic, on reuneixen els amics pobres de la ciutat. Aquest dinar es va començar a celebrar l'any 1988 acollint solament sis persones. L'any passat va aple-

gar-ne 1.300. Ja fa anys que cal encabir-les en diferents espais de la ciutat. Tots i cadascun reben una invitació personal i tenen un lloc reservat a taula amb el seu nom.

CERCA DE VOSOTROS

Los regalos del día de Reyes

Con la fiesta de los Reyes Magos termina el ciclo del ambiente popular navideño. La celebración del nacimiento de Jesús y la adoración que unos personajes extranjeros realizan ante el pesebre, ofreciendo unos regalos al recién nacido, son el principio y el final de un tiempo donde los más pequeños de nuestras familias centran nuestras miradas y nuestras atenciones. Con las escuelas cerradas, los niños pasan su tiempo en casa y con la familia. En algunos momentos salen a la calle con los amigos pero fundamentalmente son los padres, abuelos y resto de parientes los encargados de acompañarles y de distraerles.

Al ver los rostros de los niños durante estos días mirando los escaparates, participando de las fiestas o recibiendo los regalos recordaba mi propia infancia y el crecimiento en sus diversas dimensiones. Además hacía un rápido recorrido mental de gratitud hacia todas las personas que me acompañaron y fueron responsables, en las diversas etapas de la vida, de mi desarrollo personal. Los padres y los familiares más cercanos, en primer lugar, pero de inmediato recuerdo y agradezco los desvelos de catequistas, religiosas franciscanas, con las primeras letras, maestros de las escuelas, monitores, en los campamentos de verano, vecinos y padres de la pandilla de amigos, sacerdotes de la parroquia, profesores y formadores del Seminario... y tantas personas que me ayudaron a entrar en la edad adulta y a tomar las propias decisiones para fortalecer la personalidad y para servir a los demás devolviendo parte de lo que había recibido. Es la cadena humana del tiempo: recibimos de unas personas concretas y damos a personas distintas. Es el gran misterio del regalo.

Os sugiero hoy una pequeña reflexión sobre los niños. Los vuestros y los de todos aquellos que os encontráis a lo largo de la vida y a los que podéis influir con vuestras palabras y acciones. Tenemos una gran responsabilidad sobre la educación que esta sociedad les ofrece y garantiza. Se suele decir que un grupo social es examinado por el trato que da a los niños y a los ancianos que, en definitiva, son los más vulnerables y quienes más ayuda necesitan.

En primer lugar, reconocer por parte de todos, empezando por la familia, la fundamental importancia de esta primera etapa de la vida y su educación integral. Que los niños y niñas no se sientan llenos por los objetos regalados sino por la atención y el cariño, en todos los órdenes, que les proporcionáis. Es preferible conservar y aumentar las muestras de afecto que complacer sus gustos con juguetes y cosas, muchas veces inservibles. Trabajemos por la permanencia de las virtudes en sus corazones ayudando a descubrir los valores que conforman un mundo más justo y fraterno.

En segundo lugar, agradecer a tantas personas que colaboran en la educación infantil y juvenil. Muchos de ellos gastan su vida en esta noble tarea. Se agotan en ese cometido recibiendo a cambio gratificaciones simbólicas o compensaciones minúsculas. Es admirable la dedicación de tantos profesionales y voluntarios a la educación.

En tercer lugar, constatar los puntos negros en el ámbito educativo, que últimamente aparecen con mucha publicidad en los medios de comunicación y que tanto dañan a niños y adultos. Estamos obligados a situarnos en la lucha por evitar acosos, desprecios, injusticias, discriminaciones y toda clase de maldades. Contribuyamos a crear felicidad a nuestro alrededor y respeto por la dignidad de todos; es una consecuencia clara de nuestra condición de seguidores del Señor Jesús.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Visita pastoral a l'Arxiprestat Seu Vella

El cap de setmana, de l'1 al 3 de desembre, el bisbe Salvador va començar la visita pastoral a l'Arxiprestat Seu Vella, en concret va conèixer de prop les activitats i la comunitat parroquial de Sant Llorenç.

La comunitat va preparar amb molta il·lusió la visita del nostre pastor, que va començar a les clíniques Perpetuo Socorro i Montserrat, així com al Col·legi Santa Anna i la residència de la Miraculosa. A la nit, va ser el torn dels joves, els quals se solen reunir per a la vetlla de pregària a la parròquia de Sant Llorenç.

El bisbe Salvador també va visitar alguns malalts durant el cap de setmana, va conèixer la tasca que es fa al despatx parroquial, va assistir a una sessió de catequesi i de repàs escolar, va presidir dues eucaristies i va escoltar les suggerències, les preo-

cupacions i els comentaris de la comunitat en l'assemblea parroquial. Un berenar de germanor va posar el colofó final a la visita.

Seguidament, va continuar la visita per aquest arxiprestat, en concret a la Unitat Pastoral del Carme i Sant Joan. L'Arxiprestat Seu Vella compta amb uns 51.000 habitants i té onze parròquies repartides en quatre unitats parroquials, ateses per 19 preveres, dos diaques i diversos animadors de comunitat.

El mestre pessebrista Antonio Gil dona als «frarets» la seva col·lecció de figures de pessebre

El migdia del diumenge 10 de desembre va tenir lloc, a l'anomenada Sala de Santa Clara del convent dels pares franciscans de Lleida, la benedicció i inauguració de la mostra permanent de figures de pessebre i diorames pertanyents a la col·lecció particular del mestre pessebrista i soci de la nostra entitat Antonio Gil.

La inauguració i benedicció va anar a càrrec del pare guardià dels «frarets» de Lleida, Francesc Vilà. Va tenir lloc després de l'Eucaristia del segon diumenge d'Advent, celebrada al Santuari de Sant Antoni de Pàdua, presidida pel P. Joaquim Recasens, amb la participació del president de l'Agrupació ller-

denca de Pessebristes, Àngel León; el vicepresident, Jordi Curcó; i altres membres de la junta directiva que s'hi van fer presents per donar així suport a qui fa el número 12 dels mestres pessebristes de Lleida. Actualment, són un total de 28 els pessebristes lleidatans que han assolit aquesta distinció, amb els quals l'Agrupació llerdenca de Pessebristes ha volgut reconèixer els seus mèrits en l'art de fer pessebres i de transmetre la fe mitjançant el pessebrisme.

L'Antoni Gil va fer donació d'aquest singular fons de figures de pessebres i diorames als franciscans de Lleida, que l'han rebut amb satisfacció i agraïment: «Quin millor lloc per conservar i guardar aquestes figures de pessebre que aquesta casa de sant Francesc. Ell fou el primer pessebrista i n'és el patró dels pessebristes», va dir el P. Joaquim Recasens, agraïnt la donació.

El mestre pessebrista Antoni Gil, juntament amb el també mestre pessebrista Josep Figueres, que el va acompanyar en aquesta jornada, tenen cura quan arriba Nadal de construir el diorama monumental de l'església de Sant Antoni.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

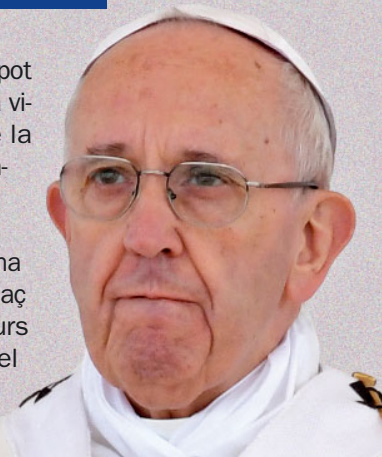

@Pontifex: «La guerra causa sempre greus danys en l'ambient. No maltractem la nostra casa comuna, preservem-la per a les generacions futures» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús de Natzaret camina amb nosaltres per introduir-nos amb la seva paraula i gestos en el misteri profund de l'amor del Pare» (7 de novembre).

@Pontifex: «Només la fe pot transformar el final de la vida terrenal en l'inici de la vida eterna» (8 de novembre).

@Pontifex: «Difonguem una cultura de la trobada, capaç de fer caure tots els murs que encara divideixen el món!» (10 de novembre).

«I vosaltres, sou feliços amb el que teniu?»

El primer diumenge d'Advent, la Delegació de Missions va participar en la trobada interparroquial de l'Arxiprestat del Segrià celebrada a Almenar.

Amb aquesta trobada, infants, pares i catequistes van donar el tret de sortida a l'Advent amb una gimcana pels carrers del poble. Els nens i nenes havien de trobar en diferents proves quatre paraules que defineixen l'Advent. Aquest any, un Advent amb un caire missioner. De fet, els nens van recordar que hem d'estar desperts, hem d'anar lleugers i entusiasmar, ben decidits, per l'encontre amb Jesús. I en definitiva, atrevir-nos a ser missioners, a portar la seva bona nova i anun-

ciar-la a tothom. Aquestes paraules i accions, que els més petits es van comprometre a dur a terme durant l'Advent, les van oferir en el moment de l'ofertori a la Missa.

Després de dinar, dues noies que han fet una experiència missionera van explicar la seva tasca. La Glòria va treballar un estiu a la República Dominicana, i la Maite va treballar durant tres anys a Potosí (Bolívia).

Les dues missioneres van relatar amb fotografies i un vídeo com viuen els nens en aquests països. Els infants van recrear, tancant els ulls, com es viu sense llum, sense aigua, sense calefacció, com se sentien i com seria la seva vida sense tot el que te-

nen. Una de les nenes participants va dir en acabar la sessió: «Sembren feliços amb el que tenen i es conformen, tots riuen.»

Lavors, la tècnica de la Delegació de Missions, Eva Jorge, els hi va preguntar: «I vosaltres, sou feliços amb el que teniu?». Amb aquesta pregunta van marxar cap a casa.

Recés d'Advent de Vida Consagrada al Col·legi Maristes

El recés, que es va celebrar el passat 2 de desembre, va congregar una trentena de persones. Va ser conduït per Alexis Bueno, jesuïta, qui va presentar el testimoni d'un cristià de

Costa d'Ivori, Grégoire Ahongbonon, dedicat a l'atenció dels malalts mentals. Allà, va dir, no hi ha assistència mèdica ni hospitalària per a ells. Se'ls té per dolents, bruixots, endimoniats, i viuen abandonats, sols i encadenats: «Els oblidats dels oblidats». «En ells —va dir el seu testimoni— hi veig Jesús». En la pregària final es va dir: «Grégoire és avui el nostre testimoni de l'Advent. Ens recorda que Déu segueix inventant el futur, cridant deixebles, congregant homes i dones al servei del Regne». I per acabar la reunió, els participants es van preguntar: «Serem capaços, personalment i comunitària, de descobrir la novetat que Déu mateix, està ara inventant?»

Antoni Riera, sj

REFLEXIONS

Sereu els meus testimonis

«**Q**uan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins als extrems de la terra» (Ac 1,8).

Són les darreres paraules de Jesús als apòstols abans de la seva ascensió al cel.

Els apòstols retornaren a Jerusalem i, mentre esperen l'acompliment de la promesa de Jesús, comencen uns dies de recés espiritual, dies de convivència, amb Maria la mare de Jesús, de pregària, d'organització de la comunitat (entre altres decisions elegeixen Maties com a substitut de Judes Iscariot, per tal de completar el nombre de dotze) (Ac 1,26).

I el dia de la Pentecosta reben l'Esperit Sant promès. Transformats, comencen l'activitat evangelitzadora: donen testimoni de Jesús, mort i ressuscitat. Tres mil persones s'uneixen a la comunitat (Ac 2,41).

Dia a dia, el grup creix i sorgeixen necessitats materials que no han de distreure els apòstols de la seva predicació. Per això escullen els diaques: Esteve, Felip i cinc més (Ac 6,6).

Els jueus ultraconservadors i reaccionaris s'amotinaren contra Esteve i l'apedreguen. Comença la persecució contra els creients (Ac 8,1).

Especialment els d'origen grec han de fugir de Jerusalem i, pel camí, prediquen la Bona Nova a Judea, a Samaria, a Fenícia i a Síria... Serà a Antioquia on els creients seran anomenats cristians per primera vegada (Ac 11,26).

L'Esperit Sant, misteriosament, va conduït l'Església. Saule, l'instigador de la persecució contra els cristians, es converteix i esdevé un gran apòstol (Ac 9,18). Amb ell, la predicació de l'Evangeli agafa nova embranzida. Es rodeja d'un equip d'esplèndids col·laboradors i porten l'Evangeli arreu de l'imperi romà. Primer les sinagogues i després les àgores de les principals ciutats senten l'anunci de la Bona Nova. Pere i Pau arribaran a Roma. Allí completaran el seu testimoni. Màrtir vol dir testimoni.

La resta dels apòstols, per la seva part, missioners de l'Evangeli, s'escamparen per diversos indrets del món conegut. Segons la tradició, Andreu anà a l'Acàcia, Mateu a Etiòpia, Felip a Frígia, Bartomeu a Armènia, Tomàs a l'Índia, Judes Tadeu a Mesopotàmia i Pèrsia...

A la mort dels apòstols sorgeixen noves lles de testimonis que passaran la torxa de la fe fins als nostres dies. Ara ens toca a nosaltres. Com deia el lema de la passada jornada missionera del Domund: «**Signes valent. La missió t'espera.**»

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

► Dimarts, 9 de gener:

—A les 11 h, celebració del 175è aniversari del naixement de santa Teresa Jornet a Aitona.

► Dissabte, 13 de gener:

—A les 13 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, organitzada per l'Apostolat de la Lectura, a la Catedral.

► Diumenge, 14 de gener:

—A les 11.30 h, cloenda del cicle de Nadal a l'Auditori Enric Granados.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1S 1,1-9 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brusel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita).

9. ■ Dimarts [1S 1,9-20 / SI: 1S 2-7 / Mc 1,21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelita); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimecres [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de

Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. *Urgell*: □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant An-

toni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumer-sind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

Baptisme del Senyor

COMENTARI

De les fonts baptismals neix l'únic poble de Déu

El profeta parla com un venedor que pregona mercaderia excel·lent: «aigua» de la roca d'on el Senyor la feu brollar (Dt 8,15s); «pa» del mannà amb què Déu alimentà el seu Poble (Ex 3,8s); «llet» de la Terra que regalima llet i mel (Ex 13,5); «vi» de la vinya del Senyor, símbol de la salvació que Déu ens dona.

Amb aquestes experiències, per què malgasteu els guanys en menjar que no satisfan? Veniu a mi i us saciaré de vida. Perquè he fet Aliança amb el meu elegit, David.

El Senyor és a prop; cerqueu-lo ara que es deixa trobar.

Però a la vegada també és lluny perquè els meus pensaments no són els vostres i el vostre camins no són els meus.

Tot i això, la paraula que surt dels meus llavis no tornarà sense haver fet el que Jo volia.

A 1Jn hi ha paral·lelisme entre «tothom qui creu que Jesús és el Messies» i «tothom qui estima».

El motiu i motor per estimar els altres és l'amor de Déu. Cada fill de Déu és un vencedor del món perquè la fe és la victòria que ha vençut. Una fe centrada en Jesucrist, vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang.

Jesús no necessita rebre cap baptisme de conversió per al perdó dels pecats (Mt 3,14).

Però el Fill de Déu que planta la Tenda enmig nostre (Jn 1,14) es posa a la fila dels qui s'han de convertir: calia que el Gran Sacerdot es fes en tot semblant als germans (He 2,17).

La missió del qui és «veu que crida en el desert» és preparar la del qui ve després: neix sis mesos després, comença el Ministeri quan ja pensaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15).

A la Bíblia el cel és també la volta que separa el món dels homes del món de Déu. Així el cel esquinçat indica que s'obre la comunicació amb Déu.

El testimoni definitiu és el Pare dient «Aquest el meu Fill, el meu Estimat: en Tu m'he complagut»; completa la presència trinitària l'Esperit Sant baixant cap a Ell com un colom.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden.

El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Per aquells dies Jesús vingué des de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor:

«Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo hice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica. Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuando dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. Sacaréis aguas con gozo de las fuentes del Salvador.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»